

Zielona Góra, 14.06.2025.

dr hab. Małgorzata Łuczyk, prof. UZ

Uniwersytet Zielonogórski

Wydział Humanistyczny

Instytut Neofilologii

Ocena dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej dr Anny Stasienko w związku z postępowaniem habilitacyjnym w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo prowadzonym na Uniwersytecie Rzeszowskim w Rzeszowie

Ocena dorobku doktor Anny Stasienko przeprowadzona jest zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.).

1. Informacje ogólne o Habilitantce

Doktor Anna Stasienko posiada wykształcenie zarówno z zakresu filologii angielskiej, jak i rosyjskiej. W 2000 roku uzyskała tytuł magistra filologii rosyjskiej na Wydziale Filologicznym Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie (obecnie Uniwersytet Rzeszowski) oraz tytuł licencjata filologii angielskiej (w obu przypadkach – specjalność nauczycielska). Studia drugiego stopnia w zakresie filologii angielskiej kontynuowała na Wydziale Nauk Humanistycznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II w Lublinie, które ukończyła w roku 2012, uzyskując tytuł magistra filologii angielskiej.

Stopień doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo (filologia rosyjska) został nadany Habilitantce przez Wydział Filologiczny macierzystej uczelni w roku 2006 na podstawie rozprawy doktorskiej *Nomina essendi we współczesnym języku rosyjskim i polskim. Semantyka. Składnia*, napisanej pod opieką naukową prof. dr hab. Zofii Czapiği.

Z dostarczonej przez Habilitantkę dokumentacji wynika, że nie ubiegała się wcześniej o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Dr Anna Stasienko od dnia 01.10.2001 roku do dzisiaj jest pracownikiem Katedry Rusycystyki (wcześniej Katedry Filologii Rosyjskiej/Instytutu Filologii Rosyjskiej) Uniwersytetu Rzeszowskiego, kolejno na stanowiskach: asystent, adiunkt, starszy wykładowca, adiunkt w grupie badawczo-dydaktycznej. Ponadto w okresie od 04.09.2000 do 24.06.2001 roku była zatrudniona w Centrum Nauczania Języków Obcych IDEA w Krakowie jako lektorka języka angielskiego.

2. Ocena osiągnięcia naukowego Habilitantki w rozumieniu art. 219 ust. 1 p.2 Ustawy, tj. monografii pt. *Zjawisko parcelacji we współczesnym języku rosyjskim i polskim*.

Przedstawiona do oceny monografia *Zjawisko parcelacji we współczesnym języku rosyjskim i polskim* została wydana nakładem Wydawnictwa Naukowego Uniwersytetu Rzeszowskiego w Rzeszowie w roku 2024. Praca napisana jest w języku polskim, składa się ze wstępu, rozdziału teoretycznego, trzech rozdziałów analitycznych i zakończenia.

Przedmiot i zakres pracy

W monografii przeprowadzona została analiza funkcjonowania parcelacji w językach rosyjskim i polskim z uwzględnieniem jej kluczowych aspektów jako zjawiska należącego do płaszczyzny składniowej języka oraz pełniącego funkcję wyróżnienia i ekspresywnego podkreślenia części wypowiedzenia (s. 19).

Termin *parcelacja*, rozumiany jako „szczególny sposób podziału zdania na dwie lub więcej fraz, które są komunikatywnie samodzielne” (s.18) został zaczerpnięty z rosyjskiej tradycji lingwistycznej i zdefiniowany z odniesieniem do literatury przedmiotu.

Autorka, podając definicję parcelacji w ujęciu rosyjskich badaczy, pozostawia bez komentarza rozumienie parcelacji jako zjawiska polegającego na podziale zdania na jednostki „komunikatywnie samodzielne”, które zarazem pozostają formalnie zależne od części bazowej. Natomiast na s. 57 monografii Autorka pisze: „parcelat znajduje się w postpozycji względem bazowej części zdania i poza jego strukturą. Jest jednak ściśle związany ze zdaniem bazowym, bez niego nie może być rozumiany i nie funkcjonuje jako samodzielna jednostka komunikacyjna”. Cecha dystynktywna konstrukcji parcelowanej wskazana w wyżej zacytowanym fragmencie wymaga doprecyzowania w kontekście definicji rosyjskiej (np. poprzez wskazanie czy mowa o samodzielności pełnej czy ograniczonej do poziomu intonacyjno-graficznego). Wydaje się bowiem, że owa „samodzielność komunikatywna” – jeśli nie zostanie ściśle doprecyzowana – może prowadzić do nieporozumień interpretacyjnych.

Warto również zauważyć pewną niejednorodność w operowaniu terminami „zdanie” i „wypowiedzenie”. W opisach, zwłaszcza w analizach materiału empirycznego, Autorka miejscami posługuje się nimi wymiennie (por. np. s. 20), co dodatkowo utrudnia precyzyjne uchwycenie relacji między częścią bazową a parcelatem. Tymczasem w przypadku zjawiska tak silnie związanego z pragmatyką i strukturą komunikatu, konsekwentne rozróżnienie zdania jako jednostki gramatycznej oraz wypowiedzenia jako jednostki komunikacyjnej byłoby celowe i wskazane.

Metody i cele badawcze

Autorka stosuje perspektywę systemowo-strukturalną, funkcjonalną, pragmatyczną oraz konfrontatywną. Cele badawcze – uwzględniające adekwatne ujęcie, analizę zależności funkcjonalno-semantycznych pomiędzy częścią główną a parcelatem (wraz ze wskazaniem ich wykładników gramatycznych), określenie funkcji ekspresywnych, emotywnych i pragmatycznych, a także zdiagnozowanie dodatkowych środków składni ekspresywnej towarzyszących parcelacji w obu językach – zostały sformułowane poprawnie. Wielość zastosowanych podejść teoretycznych świadczy o gruntownym przygotowaniu metodologicznym Habilitantki.

Materiał badawczy

Materiał badawczy obejmuje obszerny korpus – około 7000 stron – oryginalnych, nietłumaczonych tekstów literatury pięknej XX i XXI wieku w językach rosyjskim i polskim. Oba języki potraktowano równorzędnie, a przyjęta kolejność prezentacji przykładów (rosyjski – polski) miała wyłącznie charakter porządkujący.

Wybór tekstów nietłumaczonych pozwolił uniknąć interferencji przekładowych. Zastosowana procedura porównawcza, oparta na analizie materiału oryginalnego w obu językach, umożliwiła ukazanie swoistych cech parcelacji w każdym z nich na tle właściwości wspólnych. Oparcie się tylko na przykładach pochodzących z literatury pięknej ograniczyło jednak możliwość wnioskowania o charakterze ogólnym. Praca zyskałaby, gdyby analiza została wzbogacona o konkretne dane zgromadzonego materiału (nieograniczające się jedynie do podania liczby stron). Autorka, co należy odnotować, już w innych publikacjach podkreśla sceptycyzm wobec analiz korpusowych (np. *Parcelacja zdania w świetle badań korpusowych* (2023, s. 143).

Rozdział teoretyczny

Porównawcze ujęcie problemu parcelacji odzwierciedla struktura rozdziału. Autorka omówiła główne prace poświęcone problematyce parcelacji w językoznawstwie rosyjskim i polskim, dostosowując zakres przeglądu literatury do stanu badań w obu językach. W rozdziale teoretycznym poświęciła zdecydowanie więcej uwagi zjawisku parcelacji w języku polskim niż rosyjskim, gdyż w języku polskim informacje na ten temat są rozproszone i często występują pod różnymi terminami. Wymagało to od Habilitantki szerokiego doboru źródeł, obejmującego m.in. opracowania z zakresu interpunkcji i składni, co pozwoliło na możliwie pełne uchwycenie problematyki analizowanego zjawiska w obu językach. Należy jednak nadmienić, że w języku rosyjskim, pomimo licznych opracowań, nadal istnieją pewne trudności w odróżnieniu parcelacji od innych zjawisk językowych (głównie przyłączenia, ros. *присоединение*).

Rozdziały empiryczne

Choć Autorka w części empirycznej monografii i w *Autoreferacie* wielokrotnie posługuje się terminem „opis” jako celem badawczym, faktyczny charakter pracy wykracza poza prostą deskrypcję. Opracowanie dr Stasienko porządkuje funkcjonujące w różnych kontekstach poglądy na temat zjawiska parcelacji. W tym ujęciu opis staje się narzędziem głębszej analizy zjawiska, co należy uznać za wkład poznawczy w ramach badań nad składnią tekstu oraz pragmatyką językową.

W drugim rozdziale Autorka przedstawia typologię konstrukcji parcelacyjnych opartą na analizie składniowo-semantycznej w obrębie zdania pojedynczego. Wyodrębnienie czterech typów konstrukcji – od tych, w których człon pojawia się wyłącznie w parcelacie, przez struktury oparte na powtórzeniach i układach szeregowych, po te niezwiązane relacją szeregu – pozwala na stworzenie przejrzystej typologii zjawiska. Autorka nie ogranicza się do opisu formalnego, lecz podejmuje próbę uchwycenia funkcjonalnego i znaczeniowego wymiaru analizowanych struktur. Przedstawienie możliwości parcelacji członów głównych oraz drugorzędnych dowodzi szerokiego ujęcia zjawiska i jego wewnętrznego zróżnicowania.

Rozdział monografii poświęcony parcelacji w obrębie zdań złożonych stanowi wartościowe opracowanie tej skomplikowanej kwestii składniowej. Obserwacje dotyczące funkcjonowania parcelacji w zdaniach parataktycznych i hipotaktycznych w języku polskim i rosyjskim prowadzą do wniosku, że zjawisku temu mogą podlegać zarówno składniki współrzędne, jak i podrzędne. Habilitantka podkreśla jednak, że w „konstrukcjach połączonych bezspójnikowo i na zasadzie współrzędności” zjawisko parcelacji jest niejednoznaczne ze

względu na fakt, że nie we wszystkich przypadkach można zdecydowanie rozgraniczyć zdania z parcelacją i ciągiem wypowiedzi (*сложное синтаксические целое*). Wśród zdań spójnikowych współrzędnie złożonych, w których o relacjach semantycznych między częściami składowymi decydują głównie spójniki lub wskaźnik zespolenia, wyróżnia: zdania łączne, zdania przeciwstawne, zdania rozłączne, zdania wynikowe i zdania z parcelacją zdań składowych różnych typów. Zdania złożone hipotaktycznie charakteryzują się większym zespoleniem niż zdania z parataksą. Wśród nich Autorka wyodrębnia zdania intensjonalne, relatywne (względne) oraz ekstensjonalne (okolicznikowe) o różnym stopniu zespolenia z obligatoryjnym lub fakultatywnym parcelatem, w którym spójniki inicjujące parcelat mają decydujący wpływ na relacje między członem macierzystym i parcelowanym. Odnotowanie różnic między polszczyzną a ruszczyzną w użyciu konkretnych spójników stanowi wkład kontrastywny o istotnym znaczeniu.

Dr Stasienko podkreśla, że zdania macierzyste są zakończone zarówno formalnie, jak i znaczeniowo, co sprawia, że pojawienie się parcelatu po kropce jest dla odbiorcy niejako niespodzianką, pełniącą funkcję semantycznego i pragmatycznego dopełnienia.

Autorka zauważa, że parcelacja może być wspierana dodatkowymi środkami stylistycznymi, takimi jak: powtórzenia, zmiana akapitu, gradacja czy eliptyczne oddzielenie parcelatu od zdania głównego.

W ostatnim rozdziale empirycznym Habilitantka w sposób konsekwentny przekracza tradycyjne ujęcie formalno-strukturalne, dystansując się od czysto składniowego opisu zjawiska na rzecz jego ujęcia w perspektywie semantycznej i pragmatycznej. Takie podejście wpisuje się w aktualne tendencje współczesnej lingwistyki, akcentujące znaczenie aspektów funkcjonalnych i komunikacyjnych. Szczególnie istotne wydaje się wyróżnienie siedmiu grup semantyczno-pragmatycznych parcelacji (m.in. wyjaśnienie, uszczegółowienie, poszerzenie), które ukazują ją jako zjawisko pełniące zróżnicowane funkcje w akcie komunikacyjnym, a nie stanowiące jedynie środek formalny. Warto także podkreślić poruszenie wątku efektów perlokucyjnych. Autorka sygnalizuje związane z nimi problemy badawcze, podejmuje jednak próbę ich klasyfikacji, zwracając uwagę na emocjonalny i perswazyjny potencjał parcelatów. Rozważania te wzbogacają analizę i poszerzają jej zakres o wymiar pragmatyczny. Co istotne, przejście od opisu strukturalnego do semantyczno-pragmatycznego pozostaje spójne z ogólną koncepcją rozprawy i świadczy o jej dobrze przemyślanej strukturze.

Słabą stroną pracy są pojawiające się w niej mało precyzyjne, zbyt ogólne i niedookreślone sformułowania typu: „parcelacja postpozycyjna – można stwierdzić – staje się nośnikiem treści o charakterze semantycznym czy pragmatycznym” (s. 179).

Mimo pewnych niedociągnięć rozdział ten wnosi istotny wkład do badań nad parcelacją i może stanowić punkt wyjścia do dalszych pogłębionych analiz semantyczno-pragmatycznych.

3. Ocena istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej

W latach 2002 i 2003 dr Anna Stasienko przebywała na stażach w Rosyjskim Państwowym Uniwersytecie Pedagogicznym im. A. I. Herzena w Sankt Petersburgu. Podczas tych pobytów odbyła kwerendę biblioteczną zbierając rosyjskojęzyczną literaturę przedmiotu do przygotowywanej rozprawy doktorskiej.

W roku akademickim 2003/2004 odbyła staż naukowy w Instytucie Neofilologii Akademii Pedagogicznej w Krakowie pod opieką naukową prof. dr hab. Ludwiki Jochym-Kuslikowej.

Trzymiesięczny staż naukowy w Instytucie Językoznawstwa na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach pod opieką naukową prof. dr hab. Andrzeja Charciarka ukończyła w roku akademickim 2022/2023.

Habilitationka wskazuje ponadto – jako aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni – udział w międzynarodowym projekcie leksykograficznym – opracowaniu słownika Вальтер Х., Коморовска Э., Мокиенко В.М., *Библейская фразеология. Немецко-польско-русские библеизмы в зеркале культур и языков*, Szczecin 2024.

Przedstawiona aktywność Habilitationki dokumentuje jej zaangażowanie w realizację projektów naukowych w różnych ośrodkach akademickich i badawczych, a także jej zdolność do współpracy międzynarodowej, co należy ocenić pozytywnie.

4. Pozostały dorobek naukowy

4.1. Dane naukometryczne

W bazie Web of Science (WoS) odnotowano 1 cytowanie, a indeks Hirscha (IH) wynosi 0. W bazie Scopus brak jest cytowań, a indeks Hirscha również wynosi 0. W wyszukiwarce Publish or Perish (Google Scholar) odnotowano 5 cytowań, a indeks Hirscha wynosi 1.

Należy zaznaczyć, że dorobek ma głównie charakter wąsko specjalistyczny, co przekłada się na ograniczoną obecność w bazach indeksujących literaturę międzynarodową.

4.2. Pozostałe publikacje

Habilitantka deklaruje, że jej zainteresowania naukowe obejmują cztery obszary badawcze, tj. semantykę i składnię polskich i rosyjskich deadiektywów, parcelację, polskie i rosyjskie gniazda słowotwórcze z rzeczownikami wyjściowymi nazywanymi pory roku oraz zagadnienia dotyczące wykorzystania korpusów w badaniach lingwistycznych.

Przed uzyskaniem stopnia doktora

Dr Anna Stasienko opublikowała jedenaście artykułów naukowych w kraju i za granicą.

Po uzyskaniu stopnia doktora

Oprócz monografii będącej przedmiotem postępowania habilitacyjnego, Habilitantka opublikowała siedem rozdziałów w monografiach, dwadzieścia pięć artykułów naukowych, była współredaktorem pięciu prac zbiorowych oraz recenzowała jedną monografię i dwa tomy pokonferencyjne.

Wnioskując z liczby publikacji w czterech wymienionych obszarach, Habilitantka najwięcej uwagi poświęciła semantyce i składni polskich i rosyjskich deadiektywów (19 pozycji). Jak sama przyznaje w *Autoreferacie* (s. 17) deadiektwy stały się jej pierwszym przedmiotem badań. Temu zagadnieniu poświęcone były obie prace magisterskie [filologia rosyjska – praca: *Синтаксические функции деадъектива с формантом -ость/оść в современном русском и польском языках* (2000) oraz filologia angielska – praca: *Major Nomina Essendi in Modern English, Polish and Russian* (2012), a także rozprawa doktorska pt. *Nomina essendi we współczesnym języku rosyjskim i polskim* (2006)]. Na uznanie zasługuje badawcza wytrwałość i wieloaspektowość podejścia dr Stasienko do problematyki deadiektywów. Tak ugruntowane i pogłębione zainteresowanie wybranym zagadnieniem

świadczy o dojrzałości badawczej Habilitantki i jej zdolności do prowadzenia długofalowych projektów naukowych.

Drugim istotnym obszarem badawczym Anny Stasienko jest zjawisko parcelacji w języku polskim i rosyjskim, któremu poświęciła 17 publikacji (poza głównym dziełem). Autorka wykazuje w tym zakresie dużą konsekwencję i systematyczność, starając się ujmować temat zarówno od strony teoretycznej, jak i praktycznej. Warto docenić jej zaangażowanie w analizę różnorodnych aspektów składniowych i pragmatycznych parcelacji.

Niemniej można zauważyć, że w wielu pracach pojawia się powtarzalność cytowanych przykładów, zwłaszcza w monografii i artykułach. Przykładem może być cytata z artykułu *O parcelacji w rosyjskiej i polskiej reklamie prasowej* (2010, s. 169): *AERA TEINT Флюид Мат. Стойкий тональный крем.* (Vichy, MC. 01/2003), który w identycznej postaci został zamieszczony w artykule *O parcelacji w rosyjskiej reklamie prasowej* (2018, s. 95). Kolejny przykład pochodzi z artykułu *Funkcje parcelacji w obrębie zdania złożonego we współczesnym języku rosyjskim i polskim* (2020, s. 275): *В Москве и Ленинграде вводили войска. Это показывали по французскому телевидению. И было страшно. Но звонила мама Женщины и говорила, что хорошо, что военные патрулируют. Что КГБ опубликовало статистику преступности, и она увеличилась в три раза, особенно мелкие личные преступления: кражи, изнасилования и просто избиения людей* (Медведева), powtórzony w *Парцелляция сложного предложения в современном русском языке (на материале художественных текстов)* (2018, s. 83) oraz w monografii *Zjawisko parcelacji we współczesnym języku rosyjskim i polskim* (2024, s. 167).

Deklarowany przez Habilitantkę obszerny materiał badawczy (7000 stron) sugerowałby możliwość urozmaiconego doboru przykładów, co niewątpliwie zwiększyłoby wartość poznawczą jej dorobku.

W kontekście oceny dorobku naukowego dr Anny Stasienko zasadne jest odniesienie się do relacji między jej wcześniejszymi publikacjami a treścią recenzowanej monografii *Zjawisko parcelacji w języku rosyjskim i polskim* (Rzeszów 2024). Zauważalne zbieżności tematyczne i wykorzystywanie częściowo wspólnego materiału ilustracyjnego nie oznacza, że wcześniejsze artykuły są w prosty sposób powielone w pracy habilitacyjnej. Artykuły te pełnią funkcję wprowadzającą, problematyzującą oraz eksploracyjną. Ich celem było raczej wskazanie istotności i potencjału badawczego zjawiska parcelacji, niż jego wyczerpujące omówienie.

Kolejne obszary badań, które dr Stasienko podejmuje w swojej pracy naukowej dotyczą gniazd słowotwórczych z rzeczownikami nazywającymi pory roku oraz zastosowanie korpusów w badaniach lingwistycznych.

4.3. Wystąpienia konferencyjne

Przed uzyskaniem stopnia doktora Habilitantka uczestniczyła czynnie w jedenastu krajowych i zagranicznych międzynarodowych konferencjach naukowych. Natomiast po uzyskaniu stopnia doktora brała czynny udział w jedenastu międzynarodowych konferencjach naukowych oraz bierny udział w konferencjach dotyczących teoretycznych i praktycznych kwestii związanych z językami specjalistycznymi.

4.4. Aktywność dydaktyczna

W ramach działalności dydaktycznej dr Stasienko prowadziła różnorodne zajęcia na kierunkach: filologia rosyjska, filologia angielska i lingwistyka stosowana, zarówno w języku rosyjskim, jak i angielskim. Ponadto pod jej kierunkiem naukowym napisano i obroniono 73 prace licencjackie; była też recenzentką około czterdziestu prac licencjackich i trzydziestu prac magisterskich.

Podczas dotychczasowej pracy dydaktycznej Habilitantka ukończyła dwa kursy podnoszące kwalifikacje w zakresie języka angielskiego (2013 i 2014) oraz piętnaście szkoleń z zakresu kompetencji dydaktycznych i informatycznych.

4.5. Staże zagraniczne

Dr Anna Stasienko odbyła wizytę studyjną w ramach Projektu UR „Nowoczesność i Przyszłość Regionu” na Uniwersytecie w Melbourne (2011). W ramach programu Erasmus+ uczestniczyła w zagranicznych wyjazdach na uczelnie w Norwegii (2008) oraz Hiszpanii (2013).

4.6. Aktywność organizacyjna i popularyzatorska

Działalność organizacyjna dr Stasienko w ramach struktur Instytutu/Katedry Filologii Rosyjskiej (obecnie: Katedry Rusycystyki) Uniwersytetu Rzeszowskiego świadczy o jej wieloletnim i wieloaspektowym zaangażowaniu w życie jednostki oraz o gotowości do podejmowania licznych obowiązków wspierających działania dydaktyczne, naukowe i administracyjne.

Habilitantka kilkakrotnie organizowała i sprawowała opiekę nad studentami uczestniczącymi w dwutygodniowych wyjazdach studyjnych do Sankt Petersburga, co wymagało nie tylko przygotowania logistycznego, ale także opieki merytorycznej i wychowawczej nad grupą. Dodatkowo angażowała się w prowadzenie zajęć dla studentów zagranicznych – m.in. z Uniwersytetu w Woroneżu – co należy uznać za cenny wkład w umiędzynarodowienie kształcenia.

W obrębie podstawowej działalności dydaktycznej dr Stasienko pełniła i nadal pełni funkcję opiekuna roku, wielokrotnie zasiadała również w komisjach rekrutacyjnych i egzaminacyjnych, a także sporządzała harmonogramy zajęć.

Habilitantka brała też udział w przygotowywaniu organizowanego przez Katedrę Rusycystyki Festiwalu Języka Rosyjskiego.

4.7. Przynależność do towarzystw naukowych

Dr Anna Stasienko od 2016 roku jest członkiem Polskiego Towarzystwa Rusycystycznego, a od 2019 Polskiego Towarzystwa Językoznawczego.

5. Wnioski końcowe

Doktor Anna Stasienko przedstawiła do oceny osiągnięcie naukowe w postaci monografii pt. *Zjawisko parcelacji we współczesnym języku rosyjskim i polskim*, które stanowi dojrzałą, spójną metodologicznie i rzetelnie udokumentowaną pracę z zakresu językoznawstwa konfrontatywnego. Praca ta wnosi oryginalny i wartościowy wkład do badań nad strukturą i funkcją parcelacji, podejmując równoległą analizę danych z dwóch języków słowiańskich na bogatym materiale literackim. Zastosowanie wieloaspektowego podejścia badawczego, umiejętne wykorzystanie danych empirycznych oraz interdyscyplinarna refleksja teoretyczna potwierdzają wysoki poziom kompetencji metodologicznej i interpretacyjnej Autorki.

Aktywność naukowa habilitantki, realizowana w różnych ośrodkach krajowych i zagranicznych, w tym udział w projekcie międzynarodowym, świadczy o jej zaangażowaniu w rozwój nauki oraz zdolności do współpracy środowiskowej. Równocześnie warto odnotować, że umiarkowana obecność publikacji habilitantki w międzynarodowych bazach cytowań jest zrozumiała, biorąc pod uwagę specjalistyczny i nieanglojęzyczny charakter podejmowanej tematyki.

Całościowy dorobek naukowy dr Anny Stasienko jest tematycznie spójny, skoncentrowany na zagadnieniach semantyczno-syntaktycznych w języku rosyjskim i polskim,

a jego konsekwentny rozwój w czasie wskazuje na jasno zdefiniowany profil badawczy. Habilitantka odznacza się dojrzałością naukową, twórczą samodzielnością oraz zdolnością do podejmowania tematów oryginalnych i słabo rozpoznanych w polskiej literaturze językoznawczej.

Na podstawie analizy przedstawionego osiągnięcia naukowego, całokształtu dorobku oraz wykazanej istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej, rekomenduję przyznanie dr Annie Stasienko stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie językoznawstwo.